

[Udenrigsministeren.]

bliver en meget akut mangel på, og jeg tror, det vil være særdeles udmærket. Jeg tror, det allerede er nævnt, at vor tanke er den, at vi via denne ændring af § 7 skulle kunne yde Indien et for en vis periode rente- og afdragsfrit — for en længere periode kun afdragsfrit — lån til finansiering af sådanne indkøb.

Man kan naturligvis sige, at det ligger ligesom på kanten af, hvad man kan betragte som u-landshjælp, som udviklingshjælp — eller måske endda udenfor, som hr. Morten Lange mente. Det er jeg nu ikke så sikker på at det gør. Man skal være opmærksom på, at denne truende hungersnød i Indien, hvis den får lov til at blive en realitet, standser hele eller i hvert fald alvorligt truer hele Indiens almindelige udvikling og udviklingsmuligheder. Ud fra denne generelle betragtning kan man med en — nogen vil nok sige hårtrukken — definition af begreberne godt betragte det som en form for udviklingshjælp. Det er i hvert fald i øjeblikket, forekommer det mig, den mest praktiske måde at komme igennem på.

Endelig vil jeg sige til hr. Rimstad, at vi er enige i — det ved hr. Rimstad også — det synspunkt, at dansk hjælp må ydes, hvor effektiviteten af den bliver størst. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at de erfaringer, vi hidtil har gjort med dansk tosidet u-landshjælp — og det er dér, vi har det selvstændige ansvar over for de enkelte projekter — i det mindste står mål med de erfaringer med hensyn til effektiviteten, vi har kunnet indhente i andre lande. Jeg kan forsikre hr. Rimstad om, at det er et synspunkt, vi til stadighed har for øje i administrationen.

Som sagt, jeg tror ikke, der for mig er grund til at gå ind på de andre spørgsmål, som er rejst; det bliver der lejlighed til i udvalget, hvor vi kan få en grundig drøftelse af problemerne.

Lembourn: Må jeg sige til udenrigsministeren, at man måske nok kan undre sig lidt over den balance, der er imellem en 10 minutters taletid ved første behandling af et almindeligt lovforslag og emnets omfang. Og jeg mener ikke, jeg husker galt, når jeg siger, at udenrigsministeren under vor debat

i foråret direkte lovede os en debat af et omfang, der unægtelig gik ud over 10 minutters taletid.

Fru Else-Merete Ross udlagde mine betragtninger sådan, at jeg havde ændret synspunkter. Det har jeg på ingen måde. Jeg mener stadig væk, at vi skal arbejde frem mod det størst mulige u-landskorps. Ministerens forslag er et forsøg, og det fremgår klart af fremsættelsestalen, at hvis forsøget lykkes, vil man arbejde videre i denne retning. Det dækker så nogenlunde det konservative synspunkt, som blev fremlagt under debatten i foråret.

Det er ikke rigtigt, at jeg har udtalt modstand mod Mellempfolkeligt Samvirke, og det er heller ikke rigtigt, at jeg ikke ved, at der er et medlem af DUF i samarbejdsudvalget; det har jeg intet som helst sagt om. Det, jeg efterlyste, var et arbejdsudvalg, som alene tager sig af udsendelsen af frivillige, i modsætning til samarbejdsudvalget, som nævnes i ministerens fremsættelsestale, og som beskæftiger sig med principielle beslutninger angående hele u-landsarbejdet.

Fru Else-Merete Ross opfordrer mig til at sætte mig ind i Mellempfolkeligt Samvirkes organisation. Den kender jeg udmærket. Der var mere grund til at bede hende høre efter, hvad der bliver sagt fra denne talerstol, og ikke nøjes med at lade, som om hun har hørt det, hun helst ville have der blev sagt. Det ville spare os for meget overflødig skænderi.

Per Federspiel: For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg bekræfte over for ministeren, at mit parti er enig i, at vi tiltræder den asiatiske udviklingsbank.

Jeg har ellers kun én bemærkning, det er til fru Else-Merete Ross. Også jeg må på mit partis vegne bestemt tage afstand fra den tanke, at frivillig deltagelse i u-landshjælpen skulle være et alternativ til militærtjeneste. Jeg er ganske enig med de betragtninger, udenrigsministeren fremsatte. Jeg ville være meget ængstelig for, at man, hvis man slog ind på den tanke, ville få et helt forkert menneskemateriale frem.

Else-Merete Ross: Jeg synes ikke, udenrigsministeren kan have helt ret i, at der er så ringe interesse for debatten i dag, at der ikke er nogen grund til at afholde et kursus.